

kes, at det ikke kan erkendes, at Sigtede har naturligt Krav paa under de i § 984 angivne Omstændigheder at kræve Dom i Stedet for Advarsel. Da denne sidste Afgørelsesmaade forudsætter, at Dommeren finder, at tiltalte er skyldig, er Advarselen i Realiteten en Dom. Den virkelige Betydning af Reglen i § 984 er den, at Dommen kan indskrænkes til at gaa ud paa en Advarsel, det vil sige at Dommeren har Bemyndigelse til at lade Advarsel træde i Stedet for Straf, eller at Loven erkender, at Advarselen er en Straf. Straffens Nedsættelse til Advarsel kan den sigtede ikke modsætte sig.

Mindretallet mener, at Sigtede i Overensstemmelse med den gældende Ret bør have Adgang til at forlange Dom for, om han er skyldig eller ej, og ikke skal være nødt til imod sin Villie at finde sig i, at Dommeren, naar han finder Sigtede skyldig, tildeler ham en Advarsel.

Med Hensyn til Flertallets Ændringsforslag Nr. 309 henvises til, hvad ovenfor er bemærket om Ændringsforslag Nr. 31.

Ændringsforslaget under Nr. 310 staar i Forbindelse med Flertallets Forslag under Nr. 300. At den i Raadslagningsværelset givne Vejledning ikke kan bruges som Ankegrund, følger med Nødvendighed deraf, at denne foregaar for lukkede Døre. Det er ogsaa aldeles tilstrækkeligt, at Anke kan støttes paa Urigtigheden af den i Retsmødet givne Vejledning, hvortil den Oplysning, som gives i Raadslagningsværelset, slutter sig ganske accessorisk.

Udvalgets Forslag under Nr. 311 sigter kun til at afværge en Misforstaaelse, og Forslaget under Nr. 312 til at rette en Unøjagtighed.

Udvalgets Forslag til tiende Afsnit — Nr. 313 og 314 — have ogsaa kun til Hensigt at forebygge Misforstaaelse.

4de Bog.

Med Hensyn til Udvalgets Ændringsforslag til 4de Bog er der kun Anledning til at bemærke, at Forslaget under Nr.

316 tilsigter at holde udenfor en Lov om Retsplejen Regler om andre Bøder end dem, som paalægges i Medfør af denne Lov, at Forslaget under Nr. 317 formentlig giver den naturligste Regel om Lovens Ikrafttræden, samt at Forslaget under Nr. 318 blot retter en Unøjagtighed.

Udvalget foreslaar under Nr. 315 en delvis Omordning af Lovens Stof, hvilken i hvert Fald bør foretages. Men der turde være Grund til at gaa adskilligt videre i Ændring af Stoffets Ordning. Forslag i saa Henseende forbeholder man sig at stille ved en eventuel tredje Behandling. Hvorledes en saadan bedre Ordning, end den nu foreliggende, hensigtsmæssigt kunde ske, er paavist i det foreløbige Forslag til en forandret Paragraffølge, der som Bilag 2 er vedføjet nærværende Betænkning. Med Hensyn til dette foreløbige Forslag skal kun bemærkes, at det i de Tilfælde, hvor Udvalget har delt sig i Flertal og Mindretal, er bygget paa Flertallets Ændringsforslag og altsaa for saa vidt kun fremtræder som Udtryk for Flertallets Tanker med Hensyn til Stoffets Ordning. Ved en saadan gennemgribende Omordning vilde da den mere begrænsede, som Ændringsforslaget Nr. 315 har for Øje, tillige være fyldestgjort.

Et Andragende fra de danske Kreditforeningers staaende Fællesudvalg om en Ændring i Lovforslagets § 484 vedføjtes Betænkningen som Bilag 3 med Bemærkning, at det er indkommet saa sent, at Udvalget ikke har faaet Tid til at behandle det inden Betænkningens Afgivelse.